

Judenrigsministeren (Ingerslev): Jeg vil ikke klammes med det ærede Medlem om et enkelt Udtryk. Lad være, at mit Udtryk var noget barokt, saa tror jeg dog nok, det skal staa fast, at det ærede Medlem søgte at hævde, at naar der for et saadant Skib var Tale om Farebestemmelser, kunde det efter denne Lovbestemmelse godt seile bort, selv naar det dreiede sig om Bagatelser. Rige overfor det har jeg villet staa fast, at den Fare, der er Tale om, er en alvorlig Fare, Fare for Skibets Undergang selvfølgelig.

Rein: Det er desværre ingenlunde altid saa, at Skibe, som ere komne i Sammenstød med hinanden, søge at hjælpe hinanden. Der findes mange Exempler paa, at et Skib, der har paaseilet et andet, søger at komme bort, fortier sit Navn og Hjemsted for ikke at blive nødt til at give Erstatning senere. Det er Noget, som vi vel tør sige med en vis Tilfredshed, er mere sjældent i den danske Marine end i forskellige fremmede Mariner, men Exempel paa noget Saadant vil det ikke være vanskeligt at finde. Selvfølgelig giver jeg det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) Ret i, at en ærefær Sømand vil føle sig opfordret og forpligtet til at yde Hjælp og Bistand i mange Tilfælde, hvor det er forbundet med Fare for ham selv i alt Fald. Jeg giver fremdeles det ærede Medlem Ret deri, at det vistnok er en almindelig Følelse hos den danske Sømandsstand, og at det vilde være høist urigtigt, om man vilde nedbryde en saadan Følelse, men jeg haaber, at det ærede Medlem til Gjengæld vil give mig Ret i, at det lader sig ikke gjøre ved Straffebestemmelser at fremvinge en fuldstændig Efterkommelse af, hvad Vrens Forderungen kræve af Mennesker. Det er jo saa, at det er enhver nogenlunde varmt føende, ædel Mands Følelse, at han bør komme Fjolk, der ere komne til Ulykke paa Landjorden, til Hjælp. Jeg tvivler ikke om, at der er mangfoldige Mennesker, der ville anse det for en Værdsag, ja for en Pligt, at komme Fjolk til Hjælp, som ere stødte i Ulykke og Livsfare, selv om de derved udsætte sig selv for Fare. Ja, man har tykkeligvis ogsaa mange Exempler paa, at der er mange Mennesker, som

ikke tage i Betænkning i paakommende Tilfælde at yde deres eget Liv for at frelse Andres. Men noget Andet er det, om man kan paalægge Fjolk under Strafansvar at gjøre det. Det er ikke alene med Hensyn til Forholdene paa Søen at der kan blive Spørgsmaal om saadanne Ting, men selvfølgelig opstaar der ogsaa lignende Spørgsmaal paa Landjorden. Det er ikke en hel ny Lovgivning, her skal stazes. Man har som bekendt ogsaa Lovbestemmelser, der paalægge Andre at komme Fjolk, som ere stødte i Livsfare, til Hjælp; ogsaa dem paalægges man under Strafansvar at yde Bistand til Andre, som ere i Livsfare; men man er ingenlunde gaaet saa vidt at paabyde, at man under Strafansvar skal yde Bistand til Andre, naar det er forbundet med Livsfare for Vedkommende selv at yde en saadan Hjælp. Derfor forekommer det mig heller ikke, at man i en Lov for Søfolk kan gaa saa vidt at sige: Vi paalægge her under Strafansvar fuldt ud at fyldestgjøre Vrens Forderungen. Det kan man ikke gjøre. Derimod kan man naturligvis tvistes om, hvorvidt de Ord, der ere brugte, ere fuldstændig fyldestgjørende, og om man ikke kunde ramme Tanken ved et eller andet skarper Udtryk. Det være langt fra mig at formene det ærede Medlem at kritisere de brugte Udtryk ved denne eller andre Leiligheder. Det er en Selvfølge, at det ikke fra min Side i alt Fald er nogen Forderung, der diktatorisk stilles til det ærede Medlem eller Andre, at man uden videre skulde godkjende eller antage, hvad den Kommission, hvis Formand jeg har den Ære at være, foreslaar. Jeg har kun henledet Opmærksomheden paa, at man ikke uden Nødvendighed skulde gjøre Forandringer i Redaktionen, som det stundom har været forbundet med Vanskeligheder at tilvejebringe i de forskellige Landes Lovtekster paa overensstemmende Maade. Jeg har kun henledet Opmærksomheden paa, at hvilke Udtryk man end vil sætte ind, kommer det til Syvende og Sidst dog til at bero paa den Fortolkning, som i det enkelte Tilfælde gives disse Ord af Domstolene. Det ærede Medlem kan sætte hvilke Bestemmelser ind, han vil, saa tror jeg ikke, man i paakommende Tilfælde finder nogen Domstol, der vil ikjende Fjolk Straf, fordi de have undladt at yde Bistand, naar det